ಒಂ

ಶ್ರೀಮದ್–ಆದ್ಯ–ಶಂಕರ–ಭಗವತ್ಪಾದ–ಪರಂಪರಾಗತ– ಮೂಲಾಮ್ನಾಯ–ಸರ್ವಜ್ಞ–ಪೀಠಮ್ ಶ್ರೀ–ಕಾಂಚೀ–ಕಾಮಕೋಟಿ–ಪೀಠಮ್ ಜಗದ್ಗುರು–ಶ್ರೀ–ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ–ಸ್ವಾಮಿ–ಶ್ರೀಮಠ– ಸಂಸ್ಥಾನಮ್

॥ ಶ್ರೀ–ಸದಾಶಿವ–ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ–ವಿರಚಿತಾ ಜಗದ್ಗುರು–ರತ್ನ–ಮಾಲಾ ॥

ಯದಬೋಧ–ವಶಾದಹಂ ಮಮೇದಂ ತದಿಹೇತ್ಯಾದಿರುದೇತಿ ಭೂರಿ–ಭೇದಃ। ತದಖಂಡಮನಂತಮದ್ವಿತೀಯಂ ಪರಮಾನಂದ–ಮಯಂ ಪದಂ ಶ್ರಯೇಯಮ್॥1॥

ವಟ-ಪಾದಪ-ಮೂಲ-ಪಟ್ಟ-ಭದ್ರಂ ಸ್ಫುಟ-ಚಿನ್ಮುದ್ರಮುದೂಢ-ಮೌನ-ಮುದ್ರಮ್! ಕಲಿತೇಂದು-ಕಲಂ ಕೃಪಾ-ಸಮುದ್ರಂ ಕಲಯೇ ಕಂ-ಚನ ದೇಶಿಕಂ ವಿ-ನಿದ್ರಮ್॥2॥ ಕಮಲಾ-ಕುಚ-ಕುಂಭ-ಕುಂಕುಮ-ಶ್ರೀ-ಕಲಿತೋರಃ-ಸ್ಥಲಮಪ್ಯರಾಗ-ಯೋಗಮ್ । ಕರವೈ ಮುರ-ವೈರಿಣಂ ಮಹಾಂತಂ ಕರಣಾರ್ದ್ರಂ ಹೃದಯೇ ಕವಿಂ ಪುರಾಣಮ್॥3॥

ಗರುಡಾಂಕ-ಗಭೀರ-ನಾಭಿ-ಪದ್ಮೋ ದರ-ಭೂ-ಗಹ್ವರ-ನಿಷ್ಠ-ನೈಷ್ಠಿಕಾಗ್ರ್ಯಮ್ । ಚತುರಾನನಮಾಶ್ರಯಾಮಿ ಕಾಮಂ ಚತುರಾಮ್ನಾಯ-ವದಾವದಂ ಸದಾ ಪಿ॥4॥

ಕುಶಿಕ-ಪ್ರಭವಾಸ್ತ್ರ-ಶಸ್ತ್ರ-ಪಾಲೀ-ಪ್ರಶಮಾಚಾರ್ಯಕ-ಸಿದ್ಧ-ಹಸ್ತ-ದಂಡಮ್! ಶಮ-ವಂತಮರುಂಧತೀ-ಸಹಾಯಂ ಶರಣಂ ಯಾಮಿ ವಸಿಷ್ಠಮಪ್ರಮೇಯಮ್॥5॥

ಬಹು–ಮಿತ್ರಸಹ–ಕ್ಷಿತೀಶ–ಪಾಪಾ ಪಹ–ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಮರೋಧ್ಯ–ಸತ್–ಪ್ರತಾಪಮ್। ಮಹದಂಚಿತ–ಮಂತ್ರ–ಯಂತ್ರ–ಶಕ್ತಿಂ ಮನಸಾ ಶಕ್ತಿಮುಪೈಮಿ ಸದ್–ವಿರಕ್ತಿಮ್॥6॥

ಪವನಾಕುಲ-ಕಾಶ-ಲೇಶ-ಕಲ್ಪಂ ಪ್ರಭವಾದೇವ ಪರಾಹತಾಶರಾಶಮ್! ಪ್ರಣಮಾಮಿ ಪರಾಶರಂ ಮುನೀಶಂ ಪ್ರಚರದ್–ವೈಷ್ಣವ–ಸಂಹಿತಾ–ಪ್ರಕಾಶಮ್॥७॥ ನಿಗಮಾನಪಿ ಯೋ ನ್ವಶಾಚ್ಚತುರ್ಧಾ ವ್ಯಧಿತಾಷ್ಟಾದಶ–ಧಾ ಪಿ ಯಃ ಪುರಾಣಮ್। ಸ ಚ ಸಾತ್ಯವತೇಯ ಈಪ್ಸಿತಂ ಮೇ ಸಕಲಾಮ್ನಾಯ–ಶಿರೋಗುರುರ್ವಿಧತ್ತಾಮ್ ॥8॥

ಜನನೀ–ಜಠರಾದಿವ ಚ್ಯವನ್ ಯೋ ಜಗತೋ ನಾದ್ರವದಾತ್ಮ–ವಿದ್ ವಿಪದ್ಭ್ಯಃ। ಅನಹಂತಮಹಂ ತಮಾತ್ಮವಂತಂ ಭಗವಂತಂ ಶುಕಮಾಶ್ರಯೇ ಪ್ರಶಾಂತಮ್॥೨॥

ಅಭಿಯುಂಜದಯಾರ್ಚ್ಯ-ಪಾದಾನ್ ಅಪಲೂನ್ಯಾದಿ–ನಿಷಾಕ–ಸಿದ್ಧ–ನೇತೃನ್ । ಅಥ ಗೌಡ–ಪದಾನ್ ಫಣೀಶ–ಭಾಷ್ಯ– ಪ್ರಥಮಾಚಾರ್ಯಕ–ಪಂಡಿತಾನ್ ಪ್ರಪದ್ಯೇ॥10॥

ಹರಿ-ತಲ್ಪ-ಹರಾಂಘ್ರಿ-ನೂಪುರ-ಕ್ಷ್ಮಾ - ಧರ-ಸೌಮಿತ್ರಿ-ಬಲಾತ್ರಿ-ಪುತ್ರ-ಲಕ್ಷ್ಮಾ । ಜಯತಾದುಪ-ರೇವಮಾತ್ತ-ಧಾಮಾ ಜಯ-ಗೋವಿಂದ-ಮುನಿಃ ಸ ಚಂದ್ರ-ನಾಮಾ॥11॥

ಪ್ರಭವಾತ್ ಪರಮಾರ್ಥ-ಸಂಗ್ರಹಾಚ್ಚ ಪ್ರಣಯ-ಸ್ಥಾನಮಮುಷ್ಯ ಸಿದ್ಧ-ಶಿಷ್ಯಃ। ವಿರತ-ಕ್ಷಿತಿ-ರಕ್ಷಣೋ ವಿರಕ್ತ್ಯಾ ಹರಿರಂಹೋ ಮಮ ತೃಂಹತಾಂ ಸ್ವ-ಶಕ್ತ್ಯಾ॥12॥ ಕಲಿನಾ ಬಲಿನಾ ಖಿಲೇ ಖಿಲೇ ಪಿ ಸ್ಪಲಿತೇ ಶ್ರೌತ–ಪಥೇ ಪಥೇ ಪ್ರವೃದ್ಧೇ। ಜಪ–ಹೋಮ–ತಪಸ್ಸು ನಾಮ–ಶೇಷೇ ಷ್ವಪಿ ಯಾತೇಷು ಸುಭಾಷಿತೇಷು ಶೋಷಮ್॥13॥

ಜಿನ–ಬುದ್ಧ–ಕಪಾಲಿ–ಶಕ್ತಿ–ವಹ್ನೀ ಂದ್ವಿನ–ಸೇವಾಸು ಸಮಂತತಃ ಶ್ರಿತಾಸು। ಶಿಥಿಲೇ ದ್ವಿಜ–ವೇದ–ವೇದಿ–ವಾದೇ ಪ್ರಥಿತೇ ಚಾದ್ವಯ–ವೇದ–ಬಾಹ್ಯ–ಮೋದೇ॥14॥

ಜಗದೀಕ್ಷಣ–ವಿಹ್ವಲಾಮೃತಾಂಧೋ ನಿಗದ–ವ್ಯಕ್ತ–ಕೃಪಾ–ರಸಾನುಬಂಧಮ್ । ಪ್ರಣಿದಿಶ್ಯ ಗುಹಂ ಮರೈವ ಗಂತುಂ ಪ್ರಣಿಬಂಧುಂ ಚ ಮಖಾನ್ ದ್ವಿಷಶ್ಚ ಯಂತುಮ್॥15॥

ಅವತಾರ್ಯ ಸುರಾನ್ ಪರಾಂಶ್ಚ ಪೂರ್ವಂ ವಿಧಿ–ವಿಷ್ಟ್ವಿಂದ್ರ–ಮುಖಾನ್ ವಿನೋದ–ಪೂರ್ವಮ್! ಸ್ವಯಮಪ್ಯವತೀರ್ಯ ಸುತ್ಯುರಾರ್ಯಾ– ಕಮಿತುಃ ಶ್ರೀ–ಶಿವ–ಶರ್ಮಣೋ ವಿಚಾರ್ಯ॥16॥

ಉದಭೂತ್ ಸದನೇ ನಿಟಾಲ–ದೃಗ್ ಯೋ ಮದ–ಭಾಜಾಂ ಸು–ಧಿಯಾಂ ಪ್ರಮಾಥ–ಯೋಗ್ಯೇ। ಶಿಶುರರ್ಪಯತಾನ್ಮುಮುಕ್ಷು–ಭಾಗ್ಯಂ ಸ ಶುಭಂ ಶಂಕರ–ದೇಶಿಕಃ ಸು–ಭೋಗ್ಯಮ್॥17॥ ಉಪನೀಯ ದಿವಂ ಗತೇ ಸ್ವ–ಶಾತೇ ವ್ಯಪದಿಶ್ಯಾಗಮ–ಸಂಗ್ರಹೇ ಪ್ಯತೀತೇ I ನಿಜ–ಮಾತರಮನ್ವಮೀಮನದ್ ಯೋ ನಿಯಮಾಪ್ತಿಂ ಸ ಮುದೇ ಮಮಾಸ್ತು ಸದ್ಯಃ॥18॥

ಪ್ರತಿ-ಚಂದ್ರ-ಭವಂ ನಿವೃತ್ತಿ-ಧರ್ಮಾ ಶ್ರಿತ-ಗೋವಿಂದ–ಮುನೇರವಾಪ್ತ-ಧರ್ಮಾ I ಜಯತಾತ್ ಕೃತ-ಸೂತ್ರ–ಭಾಷ್ಯ-ಕರ್ಮಾ ಸ್ವಯಮಂತೇ–ವಸತಾಂ ವಿತೀರ್ಣ–ಶರ್ಮಾ II19II

ಕುಹನಾಂತ್ಯಜ–ವಿಶ್ವನಾಥ–ಸೃಷ್ಟೋ ದ್ರುಹಿಣ–ವ್ಯಾಸ–ವರೋದಿತಾನುಶಿಷ್ಟಃ I ಮಮತಾಂ ಮಮ ತಾವದೇಷ ಭಿಂದ್ಯಾ ನ್ನಮತಶ್ಚೋಪರತಿಂ ದದಾತ್ವನಿಂದ್ಯಾಮ್ II 20 II

ಅಪಿ ಹಾಲ-ನೃಪಾಲ-ಪಾಲಿತಂ ದ್ರಾ ಗಪಹಾಯೇಂದ್ರ-ಹರಿನ್ಮುಖಂ ವಿತಂದ್ರಮ್। ಶ್ರಿತ-ಮುರ್ಮುರಮುದ್ಧರಂಸ್ತ್ರಿವೇಣ್ಯಾಂ ಯತಿ-ರಾಡ್ ಭಟ್ಟಮಘಾನಿ ವೋ ವಿತೃಣ್ಯಾತ್॥21॥

ಪಟು–ಮಂಡನ–ಮಿಶ್ರ–ಖಂಡನಾರ್ಥಂ ಪ್ರವಿಶನ್ ಪದ್ಮ–ವನಂ ನವಂ ಜಯಾರ್ಥೀ। ತಮಧೃಷ್ಯ–ಗಿರಂ ವಿಧೃಷ್ಯ ವಾದೈ ರ್ಯತಿಮಾಧಾತ್ ಸ ಚ ಪಾತು ಮಾಂ ಪ್ರಮೋದೀ॥22॥ ಪ್ರವಿಶನ್ ಬದರೀಮವಾಪ್ಯ ಸದ್ಯಃ ಪರಮಾಚಾರ್ಯ-ಪದಾರ್ಚನಂ ಕ್ರಮಾದ್ ಯಃ। ಧವಲಾಚಲಮಾಪ್ಯ ಯೋ ಪ್ಯಮಾದ್ಯ ಚ್ಛಿವ–ಲಾವಣ್ಯಮುದೀಕ್ಷ್ಯ ತಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ॥23॥

ಪ್ರತಿಪಾದಿತ–ಲಿಂಗ–ಪಂಚಕೇ ಮುಂ ಪ್ರಣಿವರ್ತ್ಯಾಶು ತಿರೋಹಿತೇ ಗಿರೀಶೇ। ವಿನಿವೃತ್ಯ ಸ ದಿಗ್–ಜಯ–ಪ್ರವೃತ್ತೋ ವಿವಿಧೈಃ ಶಿಷ್ಯ–ವರೈರ್ವಿಭಾತು ಚಿತ್ತೇ॥24॥

ಕಲಯನ್ ನಿಲಯಂ ಚ ತುಂಗಭದ್ರಾ– ತಟಿನೀ–ರೋಧಸಿ ವೇಧಸಃ ಸ್ತ್ರಿಯಾ ದ್ರಾಕ್। ಕತಿ–ಚಿಚ್ಛರದೋ ತ್ಯವೀವಹದ್ ಯೋ ಯತಿ–ರಾಟ್ ಕ್ವಾಪಿ ಮಠೇ ಸ ಮೇ ಸ್ತು ಸದ್ಯಃ॥25॥

ಅಥ ಕಾನ್ಯಕುಮಾರ-ಸಂಧಿ-ಸೇತು-ಸ್ಥಲಿನೀ-ವೈಂಕಟ-ಕಾಲಹಸ್ತಿ-ಯಾತುಃ । ಯಮಿ-ನೇತುರಮುಷ್ಯ ಕಾಂಚಿ-ಯಾತ್ರಾ ಶಮಿದಾನೀಂ ಶಮ-ದಂ ಕ್ರಿಯಾದ್ ವಿಚಿತ್ರಾ॥26॥

ಶ್ರಿತ-ನಿರ್ಮಲ-ರಾಜಸೇನ-ಚೋಲ-ಕ್ಷಿತಿ-ಪಾಲೋದ್ಧೃತ-ವಿಪ್ರ-ದೇವ-ಶಾಲಃ I ವರದಸ್ಯ ತಥಾ ಮ್ರ-ನಾಯಕಸ್ಯಾ ಪ್ಯುರು-ವೇಶ್ಮ-ದ್ವಯ-ಕೃಜ್ಜಯಾಯ ಮೇ ಸ್ಯಾತ್ II 27 II ಪ್ರಕೃತಿಂ ಚ ಗುಹಾಶ್ರಯಾಂ ಮಹೋಗ್ರಾಂ ಸ್ವ–ಕೃತೇ ಚಕ್ರ–ವರೇ ಪ್ರವೇಶ್ಯ ಯೋ ಗ್ರೇ! ಅಕೃತಾಶ್ರಿತ–ಸೌಮ್ಯ–ಮೂರ್ತಿಮಾರ್ಯಾಂ ಸುಕೃತಂ ನಃ ಸ ಚಿನೋತು ಶಂಕರಾರ್ಯ:॥28॥

ಪರಕೀಯ–ವಪುಃ–ಪ್ರವೇಶ–ಶೈಲ್ಯಾ ಸ್ಮರ–ತಂತ್ರಾಣಿ ವಿದನ್ ವಶೀ ನ ಲೌಲ್ಯಾತ್। ಅಕೃತಾತನು–ಭಾರತೀಂ ವಶೇ ಯಃ ಸುಕೃತಂ ಮೇ ಸುತರಾಂ ಗುರುಃ ಸ ಚೀಯಾತ್॥29॥

ಉಪಯಾತ್ಸು ಬುಧೇಷು ಸರ್ವ-ದಿಗ್ಭ್ಯಃ ಪ್ರದಿಶನ್ನಾಶು ಪರಾಭವಂ ಯ ಏಭ್ಯಃ। ವಿಧೃತಾಖಿಲ–ವಿತ್–ಪದಶ್ಚ ಕಾಂಚ್ಯಾ ಮಧೃತಾರ್ತಿಃ ಸ ದಿಶೇಚ್ಛಿಯಂ ಚ ಕಾಂಚಿತ್॥30॥

ಸಮತಿಷ್ಠಿಪದಾ–ಹಿಮಾದ್ರಿ–ಸೇವ್ಯಂ ಕ್ರಮಶೋ ಧರ್ಮ–ವಿಚಾರಣಾಯ ದಿವ್ಯಮ್। ಅಧಿ–ಕಾಂಚಿ ಚ ಶಾರದಾ–ಮಠಂ ಯೋ ಭ್ಯಧಿಕಂ ನಃ ಸುಖಮಾತನೋತು ಸೋ ಯಮ್॥31॥

ಪೃಥಿವೀಧವ–ಪದ್ಮಪಾದ–ಹಸ್ತಾ ಮಲಕಾನಂದಗಿರೀನತಿಪ್ರಶಸ್ತಾನ್ I ಚತುರೋ ಕೃತ ಯಶ್ಚತುರ್ಷು ಪೀಠೇ ಷ್ವತುಲಾಂ ನಶ್ಚತುರೋ ಗಿರಂ ಸ ದೇಯಾತ್॥32॥ ಪರಮಂತಿಕ-ಸತ್-ಸುರೇಶ್ವರಾದ್ಮ್ಯೇ ಪರಮಾದ್ವೈತ-ಮತಂ ಸ್ಫುಟಂ ಪ್ರವೇದ್ಯ। ಪರಿ-ಕಾಂಚಿಮರಂ ಪರೇ ವಿಲೀನಃ ಪರಮಾಯಾಸ್ತು ಶಿವಾಯ ಸದ್–ಗುರುರ್ನಃ॥33॥

ಸ್ಥಿರ–ಬೋಧ–ಘನ–ಪ್ರತಾಪ–ದಾಮ್ನೋ ರ್ಗುರು–ಪೃಥ್ವೀಧವ–ವಿಶ್ವರೂಪ–ನಾಮ್ನೋಃ। ಚಿರಮರ್ಥನಯೋಪ–ತುಂಗಭದ್ರಂ ಸ–ರಸಃ ಸೌತು ಸುರೇಶ್ವರಃ ಸ ಭದ್ರಮ್॥34॥

ಪ್ರಣಯನ್ ಲಯ–ಯೋಗಮಕ್ಷುದಂಚ್ಯಂ ಪುನರಾಚಾರ್ಯ–ಮಠೇ ನಿಪದ್ಯ ಕಾಂಚ್ಯಾಮ್। ಭುವಿ ಯಃ ಶಿವ–ಲಿಂಗ–ಭೂಯಮಂತೇ ಪ್ರವಿವಾನ್ ಸೋ ಸ್ಕು ಸುಖಾಯ ನಃ ಸುಶಾಂತಃ॥35॥

ಪ್ರಥಿತೇ ಕಿಲ ಕಾಮಕೋಷ್ಠ-ನಾಮ್ನಿ ಪ್ರಥತೇ ಮಣ್ಯ-ರಸೇತಿ ಯತ್ ಪವಿತ್ರಮ್। ಪದಮಸ್ಯ ಗುರೋಃ ಸಮಾಧಿ-ಭೂಮೇಃ ಪ್ರಣಯೇ ಮಂಡನ-ಚಿಹ್ನಿತಂ ನಿಕಾಮಮ್॥36॥

ಜಪದಿಷ್ಟ-ದ-ಕಾಮಕೋಟಿ-ಪೀಠಾ
ಧಪ-ಭೂ-ಮಂಡಲ-ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ-ಪಾಠಾತ್|
ನರ-ನುತ್ಯಶುಚೀನಿ ನಿರ್ಣಿನಿಕ್ಷೇ
ಪರ-ಹಂಸ-ಸ್ತವತೋ ಕ್ಷರಾಣ್ಯರೂಕ್ಷಮ್ ॥37॥

ಸಲಿಲಾಶನ ಏವ ಯಃ ಸ–ಲೀಲಂ ವಿಲಯಂ ಪ್ರಾಪಿಪದಾರ್ಹತಾನ್ ಸು–ಶೀಲಃ। ಸುಮ–ಹಾರ–ಫಣೀಂದ್ರಯೋಃ ಸ–ದೃಷ್ಟಿಃ ಸಹಿ ಸರ್ವಜ್ಞ–ಗುರುರ್ಹ್ರಿಯಾತ್ ಕು–ದೃಷ್ಟಿಮ್॥38॥

ಯಮಿ–ಪಂಚಕಮಂಚಿತೋಜ್ಜ್ವಲಾಖ್ಯಂ ಶಮಿತಾನ್ಯೋಕ್ತಿ ಚ ಸತ್ಯಬೋಧ–ಮುಖ್ಯಮ್। ಪರ–ವೈಭವ–ವಾರಿ–ವಿದ್ಯಮಂತಃ ಕರವೈ ತತ್ ತ್ರಿತಯಂ ಚ ಚಿದ್ಧನಾಂತಮ್॥39॥

ಸು–ಮಹಾವ್ರತ–ಸಾರ್ವಭೌಮ–ಚರ್ಯಾ– ಶ್ರಮ–ಹಾನಾಯ ನಿಗೂಢ–ಯೋಗ–ಚರ್ಯಃ। ಶಮ–ದಾಂ ಮಮ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರಃ ಸ ಮುದಂ ಪಾತು ಜಗದ್–ಗುರುರ್ವಿತಂದ್ರಃ॥40॥

ಫಲ–ಹಾಯನ–ಕಾಷ್ಠ–ಮೌನ–ಸೇವಾ– ಬಲ–ಹಾಸಾಸ್ಪದ–ಬಾಲ–ಮುಗ್ಧ–ಭಾವಮ್। ಅಜರಾಮರಮಾತ್ತ–ಲಿಂಗ–ಭಾವಂ ಭಜ ಸಚ್ಚಿದ್ದನಮಂತರಂಗ ದೇವಮ್॥41॥

ಕಲಯಾ ಮಲಯಾದ್ರ್ಯಗಸ್ತ್ಯ-ಕೂಟ-ಸ್ಥಲ-ಯಾತೂಯಿತ-ಭೈರವ-ಪ್ರಮೋಟಮ್! ಕಲಯಾಮ ಲಯಾಧ್ವ-ಲೀಢ-ಭಾನುಂ ಚಲ-ವಿದ್ಯಾಘನಮಾಪ್ತ-ಕಾಮ-ಧೇನುಮ್ ॥42॥ ಗುರು–ಮಾರ್ಗ–ಗವೇಷಣಾತ್ತ–ವೇಲಾ ಚಲ–ದೃಷ್ಟಾಗ್ರಜ–ಶಿಷ್ಟ–ಮಂತ್ರ–ಲೋಲಮ್। ಹರ–ಪೂಜನ–ಪೂತಮಸ್ತ–ಮೋಹಂ ವರ–ಗಂಗಾಧರ–ಗೀಷ್ಪತಿಂ ಶ್ರಯೇ ಹಮ್॥43॥

ಕುಲಶೇಖರ-ಸಾಹಿತೀ-ಪ್ರಣೇತ್ರೇ ವಲದಾ-ಸೇತು-ಹಿಮಾದ್ರಿ-ವಿಜ್ಞ-ನೇತ್ರೇ । ಜರದೃಷ್ಟಿ-ಶಕಾದಿ-ಘೃಷ್ಟಿ-ದಾತ್ರೇ ಸ್ಥಿರ-ವರ್ಣಾಶ್ರಮ-ಧರ್ಮ-ಸಂವಿಧಾತ್ರೇ॥44॥

ಸ್ತನಿತಂ ನಿಗಮೇಷು ಶಂಕರೇಣ ಧ್ವನಿಮದೈತಮುದಸ್ಯತೇ ಚಿರೇಣ। ಪ್ರಣಯಾನಿ ಮಹಾ–ಯತೀಶ–ಭೂಮ್ನೇ ಪ್ರಣತೀರುಜ್ಜ್ವಲ–ಶಂಕರಾರ್ಯ–ನಾಮ್ನೇ॥45॥

ಅಥ ಗೌಡ-ಸದಾಶಿವೇಂದ್ರ-ಪಾದಾನ್ ಪ್ರಥಿತಾನ್ ನ್ಯಕ್-ಕೃತ-ಬಾಹ್ಲಿಕ-ಪ್ರವಾದಾನ್। ಜನನ-ಕ್ಷಣ ಏವ ಜಾತ-ಬೋಧಾನ್ ಜಗದಾಚಾರ್ಯ-ಪದಾನ್ ಶ್ರಯೇ ವಿ-ಬಾಧಾನ್॥46॥

ವಿವದನ್ ಧಿಷಣೇನ ಸಾಧು ದುರ್ದೀ ದಿವಿ–ಸಾಹ್ಯಾಯ ಸಮಾಗತೇನ ಸಾರ್ಧಮ್! ಜಯಿ–ಜೀರ್ಣ–ಸುರೇಂದ್ರ–ಭೂಮಿ–ಭೋಗೀ ಜಯತಾನ್ನಃ ಸುಧಿಯೇ ಸುರೇಂದ್ರ–ಯೋಗೀ॥47॥ ಚಿರ-ಸಾಧಿತ-ಷೋಡಶೀ-ಪ್ರಸಾದ-ಕ್ಷರಿತ-ಶ್ವಿತ್ರ-ರುಜಂ ನಿರಸ್ತ-ವಾದಮ್! ಸ್ವ-ವಶಾಸು-ವಿಸರ್ಗಮರ್ಕ-ಭೃತ್ಯಂ ನವ-ವಿದ್ಯಾಘನಮಾಶ್ರಿತೋ ಸ್ಮಿ ನಿತ್ಯಮ್॥48॥

ಘನ-ವಾಗ್ ಜನಿ-ಮೂಕ ಏವ ವಿದ್ಯಾ ಘನ-ಕಾರುಣ್ಯತ ಊಢ-ಹೃದ್ಯ-ವಿದ್ಯಃ I ಕಲಯನ್ನಪಿ ಮೇಂಠಕಂ ಕವೀಂದ್ರಂ ಕಲಯೇನ್ನಃ ಸ ಶಿವಾನಿ ಶಂಕರೇಂದ್ರಃ II 49 II

ಅಪಿ ಯಃ ಶ್ರಿತ–ಮಾತೃಗುಪ್ತ–ವಿದ್ಯಾ ಧಿಪ–ಸೇತುಪ್ರವರಾದಿ–ಸೂರಿ–ಹೃದ್ಯಾಮ್ I ಸುಷಮಾಮಧಿತಾಹಿಮಾದ್ರಿ–ಭೂಮೌ ವಿಷಮಾದಿತ್ಯ–ನುತೋ ವತಾತ್ ಸ ಚಾಮುಮ್॥50॥

ಅನು–ಜಹ್ನು–ಸುತಾತಿವಾಹಿತಾಹಂ ವಿಧಿನಾ ರಾಧಿತ–ಶಂಕರಂ ವಿ–ಮೋಹಮ್! ಶರಣಂ ಸಮುಪೈಮಿ ಚಂದ್ರಚೂಡಂ ಚರಣ–ಪ್ರೌಢ–ತಪಃ–ಪತತ್ರಿ–ನೀಡಮ್ ॥51॥

ಪರಿಪೂರ್ಣ-ವಿಬೋಧ-ನಾಮ-ಭಾಜಾಂ ಧುರಿ ಗೋಕರ್ಣ-ಧರಾ-ಭುವಾಂ ವಿರಾಜತ್! ಮಮ ಮಾನಸಮಸ್ಯ-ಸಿದ್ಧಿ-ಭೂಮ್ನಾ ಮಮತಾರ್ತಿಂ ವಿಜಹಾತು ಮೋದ-ಸೀಮ್ನಾ॥52॥ ಅಪಿ ನಾಸ್ತಿಕಮಾಸ್ತಿಕಂ ದಧಾನಾನ್ ಲಪಿತೈರ್ಜ್ಯಾತಿಷಮಾರ್ಯ-ಭಟ್ಟಮೂನಮ್ I ಪ್ರತಿಷಿದ್ಧ-ಪಯೋಧಿ-ಪೋತ-ಯಾನಾನ್ ಯತಿ-ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖ-ಸದ್-ಗುರೂನ್ ನಮಾಮಿ॥53॥

ಸಮಧಿಷ್ಠಿತ-ಕೋಂಕಣೇ ಚಿರೇಣ ಸ್ವ-ಧೃತೇ ಸಾಧು ಸಮಾಧಿನಾ ದರೇಣ! ನಿರತೋ ನಿಯಮೇನ ಚಿತ್ಸುಖೇ ಸ್ಮಿ ಶ್ರಿತ-ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖ-ಲಕ್ಷಣೇ ಪರಸ್ಮಿನ್॥54॥

ಕೃಮಿ-ಕೀಟ-ಪತಂಗ-ಸತ್ತ್ವ-ಭಾಷಾ-ಕ್ರಮ-ವಿಜ್ಞಃ ಸ ಧುನೋತು ಸತ್ತ್ವ-ದೋಷಾನ್। ರಸ-ಸಾಧನ-ಸಿದ್ಧ-ಲಿಂಗ-ರೂಪಃ ಸ ಚಿದಾನಂದಘನಃ ಸ-ಸತ್-ಸ್ವರೂಪಃ॥55॥

ಯಮಿ-ಧೀಘನ-ಚಿದ್ದಿಲಾಸ-ಸಾಧೂ ಸ-ಮಹಾದೇವ-ಸಮಗ್ರಬೋಧ-ಬೋಧೌ । ಭವಭೂತಿ-ಕೃತಾರ್ಚನೌ ಚ ವಂದೇ ಸುಖ-ಸದ್-ಬ್ರಹ್ಮ-ಚಿದುಜ್ಜ್ವಲೌ ಘನೇಂದ್ರೌ॥56॥

ಸ್ವ–ಮಠ–ಸ್ಥಮಧೀತ–ಭೂರಿ–ಭಾಷಂ
ಕ್ರಮಿಕಾರ್ಚಾಹಿತ–ಕಾಮದೃಕ್–ಪ್ರತೋಷಮ್।
ಪ್ರಚಿತ–ಸ್ವ–ಮಠಾಲಯಂ ಚ ಸಚ್ಚಿದ್–
ರುಚಿರಾನಂದ–ಘನೇಂದ್ರಮಾಶ್ರಯೇ ಹಮ್॥57॥

ಅಪರಾನಪಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರಾನ್ ವಿಪುಲ–ಕ್ಷ್ಮಾ –ಭ್ರಮಣೇ ನಿರಸ್ತ–ತಂದ್ರಾನ್। ಶರಣಾಗತ–ಸರ್ವ–ದುಃಖ–ಹರ್ತ್ಯನ್ ಶರಣಂ ಯಾಮಿ ಕು–ವಾದಿ–ಜೈನ–ಜೇತೃನ್॥58॥

ಭಜ ರೇ ಬಹು–ರೂಪ–ಚಿತ್ಸುಖೇಂದ್ರಂ ಬಹುಶಃ ಸಹ್ಯ–ಗುಹಾ–ತಪಸ್ಸ್ವ–ತಂದ್ರಮ್। ಪ್ರಶಮ–ಪ್ರಣಯಾತ್ ಪ್ರಶಾಂತ–ಚಾರಂ ಪರಮಾನಂದ–ಯುಜಂ ಚ ಪಾಪ–ದೂರಮ್॥59॥

ಪ್ರಚಿತೇ ಪರಿತಸ್ತುರುಷ್ಕ-ಚಕ್ರೇ ನಿಚಿತೇ ಮ್ಲೇಚ್ಛ-ಗವೀ-ವಿಭೂಮ್ನಿ ವಕ್ರೇ! ಕಥಮಪ್ಯವತಾ ಶ್ರಿತಾರ್ಯ-ವೃತ್ತಾ ನ್ಯಥ ವಿದ್ಯಾಘನ-ಮೌನಿನೈಮಿ ತೃಪ್ತಿಮ್॥60॥

ನಿಜ–ತಾತ–ಮೃತೇಃ ಪರಂ ಪ್ರಕಾಶೇ
ಗಜ–ಗರ್ಭೇ ತ್ರಿ–ಶರದ್–ವಿಪಚ್ಯ–ಕೋಶೇ।
ಗಮಯಂತಮಿವೋಲ್ಬ–ವಾಸ–ಶೇಷಂ
ಗಣಯೇ ವಿಶ್ವಜಿತಃ ಸುತಂ ವಿಶೇಷಾತ್॥61॥

ಪರಿವಾದ–ಭಯಾತ್ ಪ್ರಸೂ–ವಿಸೃಷ್ಟಂ ವಿಪಿನೇ ವ್ಯಾಘ್ರ–ವಧೂಭಿರೇವ ಮಷ್ಟಮ್। ನವ–ಶಂಕರಮಾದಿಮಾಚ್ಚ ಧೃಷ್ಟಂ ನಮ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಿನೈವ ಬಾಲ್ಯ–ಶಿಷ್ಟಮ್॥62॥ ಪರಮಭ್ರ–ತನೋರ್ಗಿರೈವ ಶಂಭೋ ವ್ರ –ವಿದ್ಯಾಘನ–ವಿಷ್ಟರೋಪಲಂಭೀ। ಅಧಿ–ಕಾಂಚಿಪುರೀ–ಮಠಂ ಶುಭಂ ಭೋ ಸ್ತ್ಯಧಿಕಶ್ಚಿತ್ತ ತನೋತು ತೇ ವಿ–ದಂಭಃ॥63॥

ವಿದಿಶಶ್ಚ ದಿಶಶ್ಚ ಸಂಚರನ್ ಯಃ ಪ್ರದಿಶನ್ ಭಾಷ್ಯಮದೂಷ್ಯಮಾಸ್ತ ಧನ್ಯಃ। ತಮಶೇಷ–ವಿದಾಸನಾಧಿರೂಢಂ ನಮ ಭಟ್ಟೋದ್ಭಟ–ವಾಕ್–ಪತೇಃ ಸ–ನೀಡಮ್॥64॥

ಶ್ರುತಿ–ಯುಕ್ತಿ–ಶರೈಃ ಪರಾನ್ ಪ್ರಣಿಘ್ನ ನ್ನಿತಿ ಚಾದೈತ–ಸೃತಿಂ ವಿಲುಪ್ತ–ವಿಘ್ನಾಮ್! ವಿದಧತ್ ಪ್ರವಿಶನ್ ದರೀಂ ಮರಾಣಾಂ ಮದಘಂ ಹಂತು ತಿರೋಹಿತಃ ಸ ಮೌನೀ॥65॥

ಸ–ಶರೀರಮುಪೇಯಿವಾಂಸಮೋಕಃ ಶಶಿಚೂಡಸ್ಯ ಜಗದ್–ಗುರುಂ ತಮೇಕಮ್। ಅಪಿ ಚೀನ–ತುರುಷ್ಕ–ಬಾಹ್ಲಿಕಾದ್ಖೆಃ ಸ್ವ–ಪರಾಚಾರ್ಯ–ತಯಾ ಸ್ತುತಂ ಸ್ತುಮೋ ದ್ಯ॥66॥

ಅನು–ಪದ್ಮಮರಂ ಚಿರಾಯ ತಿಷ್ಠನ್ ಧ್ವನಿ–ಕಾರಾದಿ–ಬುಧಾಶ್ರಿತೋ ಪ್ರತಿಷ್ಠಃ। ಮನರಂಚಿತ–ಕಾಂಚಿರಸ್ತು ಪಕ್ಷೇ ಮಮ ಸಚ್ಚಿಚ್ಛಿಖರೋ ವಿಲಾಸ–ಭಿಕ್ಷುಃ॥67॥ ಅತಿ–ರೂಪಮಪಾಪ–ವೃತ್ತ–ಮಾನ್ಯಂ ಯತಿ–ತಾಮಾಶ್ರಿತಮಂಗಜಂ ಯಥಾನ್ಯಮ್! ಸಮಯೋಚ್ಚಯ–ಸಾರ–ಸಾವಧೃತ್ಖೆ ಸು–ಮಹಾದೇವ–ಗುರುಂ ಸ್ಮರಾಮಿ ಧೃತ್ಖೆ॥68॥

ಕೃತ–ಸಟ್ಟಕ–ಸ–ತ್ರಿನಾಟ್ಯ–ಬಂಧ– ಪ್ರತ–ಯಾಯಾವರ–ರಾಜಶೇಖರಾಂಧ್ಯಮ್ I ಹೃತವಂತಮನಂತ–ಮಂತ್ರ–ಶಕ್ತಿಂ ಪ್ರತಿ–ಗಂಗಾಧರಮಾಶ್ರಯೇ ರ್ಥ್ಯ–ಸೂಕ್ತಿಮ್॥69॥

ಶಿವ-ಯೋಜಿತ-ಚಂದ್ರಮೌಲಿ-ಪೂಜಾ-ಪ್ರವಣಂ ತನ್ನಿಯಮಿ-ತ್ರಯಂ ಮಹೌಜಃ। ಪರ-ವಸ್ತು-ವಿದಸ್ತ-ಸಂಪ್ರಚಾರಾ ದರಮಾಸ್ತಾಂ ಪರಮದ್ಯ ಮೇ ವಿಚಾರೇ॥70॥

ಕವಿ-ಸೋಮಕ-ಕ್ಲಪ್ತ-ಸೇವನ-ತ್ಯಗ್ ಭವಿ-ದೂರೋ ದ್ರಿ-ಗುಹಾ-ಗೃಹೇ ಹಿ-ಕೃತ್ಯಃ l ಚಿರಮಾತ್ಮನಿ ಸಂಚರನ್ ಪ್ರಮತ್ತಃ ಪರಮಾದ್ಯಃ ಸ ಶಿವಃ ಶಿವಂ ವಿಧತ್ತಾಮ್ ||71||

ನವ–ಭೋಜ–ಮಹೀಪ–ದತ್ತ–ಮುಕ್ತಾ– ಶಿಬಿಕಾ–ಭ್ರಾಂತ–ಸಮಸ್ತ–ದಕ್ಷಿಣಾಧ್ವಾ । ಕಲಶೇಶ್ವರ–ಮಂತ್ರಿಣಾ ಸ್ತ–ಬಾಧಂ ಕಲಯನ್ ಸ್ಪಂ ಮಠಮೀಡ್ಯತಾಂ ಸ ಬೋಧಃ॥72॥ ಜಯದೇವ–ಸುಮಂಖ–ಕೃಷ್ಣಮಿಶ್ರಾ ಶ್ರಯತಾಮೇತ್ಯ ಕುಮಾರಪಾಲ–ಮಿಶ್ರಮ್। ಅಪಿ ಹೈಮಮಪಾಕೃತೋಕ್ತಿ–ಯೋಗೈ ರುಪಸೇವ್ಯೋ ಸ್ತು ಸ ಚಂದ್ರಚೂಡ–ಯೋಗೀ॥73॥

ಅಭಿಚಾರಕ–ಗುಪ್ತಪಾದ–ವಾದಿ– ಪ್ರಭು–ಹರ್ಷಾದಿ–ಪರಾಭವಾಗ್ರ–ಭೂಮಿಮ್। ಕಲಯೇ ಹೃದಿ ಸಂಶ್ರಿತಂ ಸ್ವ–ಭಾಸಾ ವಿಲಯಂ ಚಿದ್–ವಿಯತೀಹ ಚಿದ್ವಿಲಾಸಮ್॥74॥

ಬಹು–ಧಾ ಕೃತ–ಕೋಟಿ–ಹೋಮ–ಲೀಲಾ ವಭೃಥೌ ಶಾಕ್ತ–ಪಥಾವವಾಮ–ಶೀಲೌ। ಕ್ರಮಶಃ ಪ್ರಣತೋ ಸ್ಮಿ ಪಾವನಾಖ್ಯೌ ಸು–ಮಹಾದೇವ–ಸು–ಚಂದ್ರಶೇಖರಾಖ್ಯೌ॥75॥

ಹೃದಿ ಸಾಯಣ–ಮಾಧವೋಪದೇಷ್ಟ್ರನ್ ಮದಿನಾಂ ವಾದ–ವಿಧೌ ಶಮ–ಪ್ರದೇಷ್ಟ್ರನ್। ನಮತ ಶ್ರುತಿ–ಶೀಲನಾದತಂದ್ರಾನ್ ಯಮಿ–ವಿದ್ಯಾಧಿಕ–ತೀರ್ಥ–ದೇಶಿಕೇಂದ್ರಾನ್॥76॥

ಯಮಿ-ಷಡ್ಗವಮಪ್ಲುತ-ಸ್ವ-ದೇಶಂ ಶಮಿತೇ ಮ್ಲೇಚ್ಛ-ಕುಲೈರ್ಮಹತ್-ಪ್ರಕಾಶೇ। ಅಜಹತ್-ಸ್ವ-ಮತಂ ಜಹತ್-ಪ್ರಚಾರಂ ವಿಜಯಾಯಾಸ್ತು ವಿವೇಕಿನಾಮುದಾರಮ್॥77॥ ಸಮುಪಾಸಿತ–ನೀಲಕಂಠ–ಮಂತ್ರ– ಕ್ರಮ–ನಿರ್ಧಾತ–ವಿಷಾಮಯಂ ಸ್ವ–ತಂತ್ರಮ್। ಶಿವಯೋಗಿ–ಸಮಾಹ್ವಯಂ ಯಮೀಂದ್ರಂ ಭವ–ಭೇದಾಯ ಭಜಾಮ ಮೋದ–ಸಾಂದ್ರಮ್॥78॥

ಲುಲಿತಾಗಮಿಕ-ಚ್ಛಟೋಪದೇಶಂ ಲಲಿತಾರ್ಚಾಶ್ರಿತ-ಹಸ್ತಮಸ್ತ-ಪಾಶಮ್ । ಕಲಿತಾಖಿಲ-ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಕೋಶಂ ಕಲಯೇ ಪ್ರತ್ಯಗಿತಂ ಮಹಃ-ಪ್ರಕಾಶಮ್॥79॥

ಖಲ–ವೈಷ್ಣವ–ತೈಂತ್ರಿಣೀಕ–ಕೋಲಾ ಹಲ–ಹೇಲಾಹಿತ–ಗಾಲಿರುಕ್ತಿ–ಜಾಲೈಃ I ಶಿವಯನ್ ವರದಂ ಚಿರೇಣ ಸೌಮ್ಯಃ ಶಿವ–ಕೃನ್ಮೇ ಸ್ತು ಸ ಶಂಕರಃ ಪ್ರಣಮ್ಯಃ॥80॥

ನಿಜ–ನೀವೃದವಗ್ರಹೇತಿ–ಖೇದ–
ತ್ಯಜ–ನೇಪಾಲ–ನೃ–ಪಾಲ–ಪೂಜ್ಯ–ಪಾದಃ।
ಸ ಪುರೋ ಮಮ ಸಾಧು ಸನ್ನಿಧತ್ತಾಂ
ವಿಪುಲಾನಂದ–ಸದಾಶಿವೋ ಪ್ರಮತ್ತಃ ॥81॥

ಬಹುಧಾ ಹಿತ–ಸೂತ್ರ–ಭಾಷ್ಯ–ಶಾಂತಿ ಬ೯ಹುಲಾಮೋದ–ಯುತಃ ಸಮಗ್ರ–ಶಾಂತಿಃ। ಶಮಲಂ ಸಮುದಸ್ಯ ಶಂ ಮಮಾಲಂ ಸ ಮಹಾದೇವ–ಗುರುರ್ದಿಶೇಶ್ ಸ–ಲೀಲಮ್॥82॥ ಸತತಾಹಿತ-ಚಂದ್ರಮೌಲಿ-ಸೇವಃ ಶ್ರಿತ-ಕಾಂಚೀಪುರ ಏವ ಶುದ್ಧ-ಭಾವಃ। ಸೃಜತಾನ್ಮಮ ಚಂದ್ರಚೂಡ-ಮೌನೀ ಸ ಜಯಂ ಸರ್ವತ ಏವ ಸಾಧು-ಮಾನೀ॥83॥

ಅಥ ಮೇ ಸ ಸದಾಶಿವಃ ಕೃಷೀಷ್ಟ ಪ್ರಥಮಂ ಬೋಧ–ಪದೇನ ತತ್ತ್ವ–ದೇಷ್ಟಾ! ಕುಶಲಂ ಕುಶಲಾಗ್ರಣೀಃ ಪ್ರಕಾಮ– ಪ್ರಶಮೋ ಪ್ಯಜ್ಜ್ವಲ–ಮೂರ್ತಿರಾಪ್ತ–ಕಾಮಃ॥84॥

ಹೃದಯೇ ಸ ಪದಂ ಸದಾ ವಿಧತ್ತಾಂ ಸ–ದಯಂ ಮೇ ಪ್ರಣುದನ್ ಪ್ರಮಾದ–ವತ್ತಾಮ್। ನಿಗಮಾಂತ–ಗುರುಃ ಪರಃ ಶಿವಾತ್ಮಾ ಸುಗಮಃ ಸಾಧು–ತತೇರ್ಯಮೀ ಮಹಾತ್ಮಾ॥85॥

ಯದುದೀಕ್ಷಣ–ಲೇಶತೋ ಜನಾನಾಂ ವಿದುರದೈತ–ಮತಿಂ ದ್ವಿ–ತಾಂ ಧುನಾನಾಮ್। ತಮಹಂ ಪರಮಾಂಚಿತಂ ಶಿವೇಂದ್ರಂ ಶಮ–ವಂತಂ ಶರಣಂ ಶ್ರಯೇ ಯಮೀಂದ್ರಮ್॥86॥

ಇತಿ ನಾಥನಯಾ ತ್ಮಬೋಧ–ನಾಮ್ನೋ ಯತಿ–ರಾಜಸ್ಯ ಸದಾಶಿವೇಂದ್ರ–ಭೂಮ್ನಾ। ಕಲಿತಾ ಜಯತಾದ್ ವಸಂತಮಾಲಾ– ಷಡಶೀತ್ಯಾ ಗುರು–ರಾಜ–ರತ್ನ–ಮಾಲಾ॥87॥ ॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್-ಕಾಂಚೀ-ಕಾಮಕೋಟಿ-ಮೂಲಾಮ್ನಾಯ-ಸರ್ವಜ್ಞ-ಪೀಠ-ಸಪ್ತಪಂಚಾಶತ್ತಮ-ಜಗದ್ಗುರು-ಶ್ರೀ-ಪರಮಶಿವೇಂದ್ರಸರಸ್ವತೀ-ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ-ಸ್ವಾಮಿ-ಪಾದಪದ್ಮಾರಾಧಕೈಃ ಶ್ರೀ-ಸದಾಶಿವ-ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರೈಃ ವಿರಚಿತಾ ಜಗದ್ಗುರು-ರತ್ನ-ಮಾಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣಾ ॥

॥ **ಶ್ರೀಮತ್–ಶಂಕರ–ಭಗವತ್ಪಾದ–ಕಥಾ–ಸಂಗ್ರಹಃ** ॥ (ಗುರು–ರತ್ನ–ಮಾಲಾಯಾಃ 33 ಪದ್ಯಸ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ ಸುಷಮಾಯಾಂ ಸ್ಥಿತಃ)

ಕಲಿನಾ ಬಲಿನಾ ಧ್ವಸ್ತೇ ಸ್ರಸ್ತೇ ವೈದಿಕ–ವರ್ತ್ಮನಿ। ದೇವಾನ್ ವಿಲಪತಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ದಯಾರ್ದ್ರ–ಹೃದಯಃ ಶಿವಃ॥1॥

ವಿಷ್ಣ್ವಾದ್ಯಾನ್ ಅವತಾರ್ಯ ಪ್ರಾಕ್ ಅವಾತಾರೀತ್ ಸ್ವಯಂ ಚ ಸಃ। ಕೇರಲೇ ಕಿಲ ಕಾಲಟ್ಯಾಂ ಗೃಹೇ ಶಿವಗುರೋಃ ಶುಭೇ॥२॥

ಉಪನೀಯ ನಿಜೇ ತಾತೇ ಗತೇ ಲೋಕಾಂತರಂ ತತಃ। ಕ್ಷ–ಚಿತ್ ಸಮಾಪ್ಯಾಧ್ಯಯನಮ್ ಅನುಜ್ಞಾಮಾಪ್ಯ ಮಾತೃತಃ॥३॥

ಛಲೇನ ಪ್ರೈಷಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ನಿಷ್ಕಾಂತಃ ಸದನಾನ್ನಿಜಾತ್। ನರ್ಮದಾ–ರೋಧಸಿ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಗೋವಿಂದಾತ್ ಕ್ರಮ–ಸಂಯಮಮ್॥४॥

ಜಾಹ್ನವೀ–ತೀರಮಾಸಾದ್ಯ ಬೋಧಿತೋ ಂತ್ಯಜ–ರೂಪಿಣಾ। ವಿಶ್ವೇಶ್ವರೇಣ ಭಾಷ್ಯಂ ಸ ಬ್ರಹ್ಮ–ಸೂತ್ರಸ್ಯ ನಿರ್ಮಮೇ॥5॥

ತತಃ ಪ್ರಯಾಗಮಾವಿಶ್ಯ ಭಟ್ಟಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಸಂಸೃತೇಃ। ತದ್–ವಾಚಾ ಮಂಡನಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ತಮಕಾರ್ಷೀಜ್ಜಯನ್ ಯತಿಮ್॥6॥ ತತಃ ಸ ಪರಮಾಚಾರ್ಯಾನ್ ದ್ರಷ್ಟುಂ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಮ್। ಪ್ರಾಪ್ಯ ನತ್ವಾ ಗೌಡಪದಾನ್ ಕೈಲಾಸಂ ಪ್ರಯಯಾವತಃ॥७॥

ಲಿಂಗ–ಪಂಚಕಮಾಸಾದ್ಯ ಶಂಭೋರಾಜ್ಞಾ–ವಶೋ ವಶೀ। ನಿವೃತ್ತಃ ಪರಮಾಚಾರ್ಯ–ಪದಂ ಪುನರಶಿಶ್ರಿಯತ್॥॥॥

ಸನಂದನೋ ಭವಚ್ಛಿಷ್ಯಃ, ಸೂತ್ರ–ಕೃತ್ ಸ–ವಿರಿಂಚನಃ। ದದೃಶೇ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರೇಣ ತೋಷಿತಶ್ಚ ವಿಪಶ್ಚಿತಾ॥९॥

ಶರೀರಾಂತೇ ಜನನ್ಯಾ ಥ ಸ್ಮೃತಸ್ತಸ್ಯಾ ನಿಕೇತನಮ್। ವ್ಯೋಮ್ನೈವಾಪ್ಯ ಪರಂ ತತ್ತ್ವಮುಪದಿಶ್ಯ ಮೃತಾಂ ತತಃ॥10॥

ದೋರ್ಮಂಥೋತ್ಥಾನಲೇನೈವ ಸಂಸ್ಕೃತ್ಯ ಬದರೀಂ ಪುನಃ। ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ತಸ್ಮಾಚ್ಟೃಂಗಗಿರಿಮ್ ಅಧ್ಯುಷ್ಯ ಕತಿ–ಚಿತ್ ಸಮಾः॥11॥

ಸೇತು-ಶ್ರೀಕಾಲಹಸ್ತ್ಯಾದಿ-ಯಾತ್ರಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಕ್ರಮಾದ್ ವಶೀ। ಕಾಂಚೀಮರಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ರಾಜಸೇನೇನ ಭೂ-ಭೃತಾ॥12॥

ವರದಸ್ಯಾಮ್ರ–ನಾಥಸ್ಯ ಕಾಮಾಕ್ಷ್ಯಾಶ್ಚ ತಥಾ ಲಯಾನ್। ಉದ್ಧೃತ್ಯ ಶಮಯಿತ್ವೋಗ್ರ–ಕಲಾಂ ಶ್ರೀಚಕ್ರ–ತಃ ಶಿವಾಮ್॥13॥

ವಿಜಿತ್ಯ ವಾಣೀಮತನೂಂ ಪರ–ಕಾಯ–ಪ್ರವೇಶತಃ। ಜ್ಞಾತೇನ ಸ್ಮರ–ತಂತ್ರೇಣ ತನ್ನಾಮ್ನಾ ನಿರ್ಮಿತೇ ಮಠೇ॥14॥ ಸರ್ವ-ಜ್ಞೈಕ-ಸಮಧ್ಯಾಸ್ಯೇ ಕಾಮಕೋಟೀತಿ ಸಂಜ್ಞಿತೇ। ಪೀಠೇ ಸ್ಥಿತಃ ಕತಿಪಯಾನ್ ಅಬ್ದಾನ್ ಶಿಷ್ಯಾನಪಾಲಯತ್॥15॥

ಸುರೇಶ್ವರ-ಪರಿತ್ರಾತಂ ಬಾಲಂ ಚಿದ್-ಘನಮಾಸನೇ!
ನಿವೇಶ್ಯ ಪ್ರಾವಿಶದ್ ಧಾಮ ಪರಂ ಸ್ವಂ ಸ ಜಗದ್ಗುರು:॥16॥
॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್-ಕಾಮಕೋಟಿ-ಪೀಠ-ಷಷ್ಟಿತಮ-ಏಕಷಷ್ಟಿತಮ-ಜಗದ್ಗರು-ದ್ವಯ-ಅನುಗ್ರಹ-ಪಾತ್ರೈ: ಆತ್ಮಬೋಧೇಂದ್ರಸರಸ್ವತ್ಯಾಖ್ಯ-ಯತಿ-ವರ್ಯೈ: ನಿಬದ್ಧಾಯಾಂ ಸುಷಮಾಖ್ಯಾಯಾಂ ಜಗದ್ಗುರು-ರತ್ನ-ಮಾಲಾ-ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ ಪ್ರಸ್ತುತಃ ಶ್ರೀಮತ್-ಶಂಕರ-ಭಗವತ್ಪಾದ-ಕಥಾ-ಸಂಗ್ರಹಃ ॥

Pramana texts of the Kamakoti Peetam History

Shri Adi Shankara Bhagavatpada was incarnate in Kalyabda 2594 (BCE 509) Nandana Year. He established Dharma Peetams in many places of Bharat and appointed His disciples there. He ascended the Sarvajna Peetam at Kanchipuram and established the Shri Kanchi Kamakoti Moolamnaya Peetam in Kalyabda 2621 (BCE 482) Siddharthi Year. To take care of this Peetam after Himself, under Shri Sureshvaracharya's protection He appointed Shri Sarvajnatmendra Sarasvati Shricharana. He attained Siddhi at Kanchi itself in Kalyabda 2626 (BCE 477).

After Him, His shishya parampara the Shri Kamakoti Guru Parampara has been continuing including the current 70th Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal. Its history is long. The great souls who were Peetadhipati-s here have laboured in very many ways to preserve the Sanatana Vaidika (Hindu) Dharma in Their respective times.

We can say that there are four pramana texts that we have received regarding this Acharya Parampara.

- 1) Punya Shloka Manjari This is a compilation by Shri Sadashiva Bodhendra Sarasvati Shricharana who was the 56th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam of verses about the acharya-s prior to Him. This is the main pramana regarding the purvashrama details and aradhana tithi-s of the Acharya-s.
- 2) Jagadguru Ratna Mala This was composed by Shri Sadashivendra Sarasvati Shricharana famous as Shri Sadashiva Brahmendra the disciple of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana, the 57th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam. In it, Shri Sadashiva Brahmendra praises the Acharya-s starting from Adi Guru Dakshinamurti upto His Guru the 57th Peetadhipati by describing their qualities. He has also beautifully summarized Shri Bhagavatpada's charita in 21 verses.
- 3) **Sushama** This was composed as a commentary on the above text by a sannyasi (who was not a peetadhipati) by name Shri Atmabodhendra Sarasvati who was a disciple of the 60th 61th Jagadguru-s of the Shri Kamakoti Peetam. He has much explained the history of the Kamakoti Peetam by quoting from many old texts such as old Shankara Vijaya-s which are difficult to come by today.
- (Note There is a reference that another commentary Prabha Vimarshini had been composed on Guru Ratna Mala but was not printed due to a manuscript with proper readings not being available.)
- 4) Jagadguru Parampara Stava In this text, the 65th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam, Shri Sudarshana Mahadevendra Sarasvati Shricharana has paid obeisance to the Guru Parampara in simple anushtup verses. This contains even some details which are not contained in the earlier texts. (The same Shricharana has also made a text Nama Mala giving only the names without historical details.)

Considering the 2500 year history of the Peetam, it is understandable that not all historical details of all Acharya-s will be available to us. For some

it is available in detail. For some only the sannyasa name and siddhi tithi are known. For some the purvashrama name is known, for some only the purvashrama father's name is known. Particularly because such variation is there, we can understand that our elders have transmitted what they received exactly as it was.

Earlier publications

The Punya Shloka Manjari along with the Jagadguru Parampara Stava and Nama Mala was published in CE 1895 at Kumbakonam by Shrividya Press in Grantha script. Republication of the same was done in 1961 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Likewise the Jagadguru Ratna Mala along with Sushama, other texts of Shri Brahmendra and some copper plate details regarding the Shrimatam was published in the same CE 1895 at Kumbakonam by the same Shrividya Press in Devanagari. The same without the other Brahmendra texts but including the Shri Shankara Charita pramana-s Shiva Rahasya and Markandeya Samhita was published in CE 1897 at Chennai by Kala Ratnakara Press in Telugu script. Republication of the same was done in 1962 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Acceptance by earlier Acharya-s

In Sushama, composed by a yati who was the disciple of the 60th 61st Peetadhipati-s, it is clearly said that Shri Sadashiva Brahmendra was the shishya of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Jagadguru of the Kamakoti Peetam.

Further, the 65th Kamakoti Peetadhipati who composed the Jagadguru Parampara Stava, in praising His forebear the 57th Peetadhipati, especially mentions "He whose paduka-s were borne on head by Shri Sadashiva Brahmendra".

That the vastra prasada adorned to the adhishthana of that Guru is

adorned to the shishya on His Aradhana even today is also a practical attestation.

These texts have been quoted as pramana in the upanyasa-s of our 68th Kamakoti Peetadhipati compiled as "Deyvattin Kural". For example in Deyvattin Kural (original Tamil edition) volume 5 in the section "Shri Shankara Charitam" pages 571, 580, it very clearly says that Shri Brahmendra wrote Guru Ratna Mala upto His Guru the 57th Peetadhipati. Later under Shri Shankara Kala Nirnaya, Guru Ratna Mala has been quoted on pages 837 and 853, Sushama in many pages before and after that, and Punya Shloka Manjari in pages 766, 922 etc.

Current publication

The source text of this work which has been shown by our elders as pramana is now once more published on the punya occasion of the year of Shri Shankara Bhagavatpada's 2500th Aradhana for the anusandhana of devotees with the blessings of the current (70th) Kamakoti Peetadhipati Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal.

The history of Jagadguru Ratna Mala being composed

The history of Shri Sadashiva Brahmendra composing this text is known from traditional sources such as Kamakoti Koshasthana as follows –

In the 16th century CE, Shri Sadashiva Brahmendra, who was known in childhood as Shivaramakrishna, and possessed a great intellect even then, did vidyabhyasa at Tiruvisainallur from the great scholars who resided there then. Later due to the uplift of Advaita Vasana, He resorted to Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Kamakoti Peetadhipati, and took sannyasa. He used to very intensely engage in shastrartha debates due to prior propensity. Observing this the Gurunatha instructed to control speech in accordance with the sannyasa dharma of remaining peaceful.

Shri Sadashivendra taken the Guru's Order to heart went to the extent of taking up a lifelong mauna vrata. As its fruition, He reached antarmukha samadhi very soon.

One day the Gurunatha instructed Shri Sadashivendra to do puja to the Yoga Linga Shri Chandramaulishvara of our Shri Kamakoti Peetam. However Shri Sadashivendra became unable to perform the puja as He entered into the trance of experiencing that Parameshvara as His own Self. Upon coming out of trance, He explained His inability to do the puja and submitted the stotra of Saparya Paryaya Stava. Seeing this, the Gurunatha felt it better that the administration of Peetadhipatya is not for Him, appointed (Vadavambalam) Shri Atmabodhendra Sarasvati Shricharana, another yati who was a sabrahmachari to Him, as the next Peetadhipati, and permitted Shri Sadashivendra to be free of the restrictions of the Peetam.

At that time, Shri Atmabodhendra who held high respect for Shri Sadashivendra, prayed "please do the anugraha of a Guru Parampara Stuti so that Your connection to our Acharya Parampara is recorded for posterity". Thereby Shri Sadashivendra sung this text called "Guru Ratna Mala". He has noted this information in the last 87th verse of this text. He has also said its phala in the 37th verse that He is praising the Kamakoti Jagadguru-s who are Paramahamsa-s, to remove the dosha of having to praise ordinary people in wordly life, and to obtain one's desires.

We pray that devotees may do anusandhana of this Jagadguru Ratna Mala, be with Guru Bhakti, and attain all that is shreyas.

